

bage; thi saaledes som det er opført her som et **Ændringsforslag** til Toldloven om at indsætte en vedvarende Indkomstskat, kan jeg for mit Vedkommende ikke stemme for det, hvorimod jeg, naar de ærede Forslagsstillere havde forelagt det som et særligt Lovforslag, vilde have givet det min Stemme. Dersom det ærede Mindretal ikke har noget Haab om at faae dette Forslag vedtaget, forekommer det mig, at de vilde gjøre mig og maasse flere end mig en Tjeneste ved at tage det tilbage. Er der Udset til, at Toldloven kan gaa igjennem i denne Samling, kan der vist ogsaa blive fuldkommen god Tid til at komme med et saadant lille Lovforslag og behandle det fra Begyndelsen af som et særligt Lovforslag. Dernæst vil jeg udtale det Ønske til Udvalgets Flertal og til Udvalget i det Hele, at det vil se til at ordne Loven mellem 2den og 3die Behandling, saaledes, at den kunde vinde en temmelig stærk Tilslutning i dette Thing (Th. Nielsen: Det har den faaet!). Den har vel faaet det, faaet det for en Del, men den kunde maasse faae det paa endnu flere Punkter. Jeg tror ikke, at der er stor Udset til, at denne Lov kan komme videre; men er den et sandt Udtryk af dette Things Beslutning, og fremgaar den som eneste enstemmige Resultat af dette Things Afstemning, vil jeg haabe, at Lovforslaget vil kunne komme frem med Finansministerens Tilslutning i næste Samling, og at det saa kunde blive henviset til Finansudvalget, hvor det vilde være det mest passende Sted til at overveje Spørgsmaalet om, hvorledes Nedgangen skulde dækkes. Det var kun dette Ønske, jeg vilde fremsætte til det ærede Mindretal.

Fjord: Dersom det maa erkendes for et Gode, at dette Lovforslag kunde blive til Lov i den Skikkelse, hvori det nu foreligger med Undtagelse af det sidste Ændringsforslag, og jeg tror, at Flertallet af Folkethingets Medlemmer er enig i at anse det for et Gode — saa tror jeg heller ikke, at man gjør Ret i at stemme imod det sidste Ændringsforslag; thi stemmer man derimod, ligger det klart for mig, at Lovforslaget ikke kan blive til Lov (Modsigelse af Th. Nielsen). Jeg tror ikke, at det kan blive vedtaget. Jeg tror ikke, at en Regering kan gaa ind paa at indstille en saadan Lov til kongelig Stadfæstelse. (Afbrudelse af Th. Nielsen). Jeg ønsker ikke, at det ærede Medlem bestandigt skal afbryde mig, jeg tror ikke, at han er berettiget til at fremsætte Bebrejdelser, naar han bliver afbrudt af Andre og dog selv være med til at afbryde. Jeg tror, som sagt, ikke, at nogen Finansminister kan gaa ind paa at indstille en saadan Lov til Stadfæstelse, med mindre han faar Erstatning for den Afgang i Indtagter, der forsvares ved Loven og med mindre han faar Erstatning paa en saadan Maade, at der er Sikkerhed for, at den vil vedvare, saa længe den

gjøres behov. Se vi hen til, hvad der vindes ved Loven, at vi faae Tolden affasset paa Sern, Salt, Nis, Tømmer og Træ og endelig, hvad jeg er nær ved at sætte som noget af det Bedste, Affaskelsen af Skibsafgifter, og dernæst til, at der sker en betydelig Nedfattelse i Tolden paa Stenolie og Papir etc., tror jeg, at Fordelene ere saa store, at selv om vi skulde vedtage Indkomstskatten i en saadan Skikkelse, som vi ikke ganske billige, skulde vi dog betænke os paa ikke at vedtage den. Saaledes er min Stilling til Lovforslaget, og derfor har jeg været med til at stille dette omhandlede Ændringsforslag. At dette Ændringsforslag kan modtage Forandringer mellem 2den og 3die Behandling, er jo meget muligt, og det skal jeg ogsaa være meget villig til at stræbe hen til.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslaget under Nr. 91 af Udvalgets Mindretal (Jønger, Fjord, Frederiksen og Møll):

Efter Slutningen af Lovens Kapitel III. indskydes et nyt Kapitel IV. med Overskrift:

Erstatning for Afgang i Told- og Skibsafgifter.

Som Erstatning for det Tab, Statskassen vil lide ved den Nedgang i Told- og Skibsafgifterne, der vil blive en Følge af forskellige Bestemmelser i denne Lov, skal herefter aarlig udredes Indkomstskat med 2 pCt. af Indtagten.

Denne Skat udskrives efter Reglerne i Lov 2den Juli 1870 om Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat. Bestemmelsen i den nævnte Lovs § 30, at Loven kun gjælder for 2 Skatteligninger, ophæves.

Skatteligningen indledes hvert Aar den 1ste April, første Gang i Aaret 1874.

Skatter forfalder til Betaling for Yderne i 2 Terminer, første Gang den 30te September 1874, senere hvert Aars 31te Marts og 30te September.

Kommunalbestyrelserne indbetale derefter de i Kommunerne bosatte Skatteyderes samlede Skattebeløb inden den 31te December 1874 og senere inden hvert Aars 30te Juni og 31te December.

Lovudkastets Kapitel IV. bliver til Kapitel V., og de paafølgende Paragrafers Numre rettes derefter.

Lovudkastets Titel rettes til: Lov om Told- og Skibsafgifterne samt om Erstatning for Afgang i disse.